

Snakk om det!

Hva gjør du når kjæresten din får kreft?

Kreft
foreningen

Eva Holmsen hadde en god venninne som jobbet i Kreftforeningen og visste mye om kreft. Men dette forhindret ikke at hun fikk et skikkelig sjokk da Birger, hennes mann gjennom 40 år, fikk kreft i prostata, høsten 2004.

Birger gikk av med pensjon da han var 62 og et halvt år etter kom beskjedene om at han hadde kreft i prostata.

- Dette var jo tiden vi hadde planlagt å bruke sammen, så det er klart vi var skuffet. Men vi var heldige som fikk konstatert at det ikke var noen spredning veldig raskt. Takket være effektiv oppfølging fikk vi vite det nærmest dagen etter at diagnosen ble stilt. Da vi fikk vite at kreften ikke hadde spredd seg var det nesten som at han ble frisk igjen.

- Det første som slo oss var selvfølgelig å operere, men etter litt undersøkelser fant vi ut at operasjoner ikke alltid fungerer 100 prosent. Derfor sjekket mannen min mye rundt og valgte etter samtaler med en lege på Radiumhospitalet å satse på strålebehandling. Hele desember gikk med på behandling, men alt i alt gikk det et knapt halvår fra diagnosen ble stilt til behandlingen var gjennomført.

- Vi snakket veldig åpent om alt som skjedde. Det er viktig å ikke gå med alle tankene for seg selv.

Og det er viktig å huske på at det kan gå godt. Men det er klart da vi først fikk beskjedene, så tenkte vi at toget hadde gått.

- Men nå når det er over, så er det ikke noe vi tenker på lengre. Birger var veldig opptatt av å få en behandling som bevarte alle ”funksjonene”. Jeg sa til kreftsykepleieren at for meg gjorde det ingenting om han ble impotent, så lenge han var i live. Da fikk jeg streng beskjed om at “dette har du ikke noen greie på”. Menn er nok langt mer opptatt av dette enn kvinner. Vi er mest opptatt av at de skal overleve.

- Min erfaring er at det viktigste man kan gjøre for å lette situasjonen er å snakke om den. Om alt. Og at denne dialogen går begge veier. Han må ikke være redd for å fortelle om hvordan han opplever situasjonen og ikke trenge å skjule noen av problemene som dukker opp. Det er også viktig å være åpen ovenfor slekt og venner. De tok situasjonen enda tyngre enn oss og tenkte umiddelbart at: “Åh! Nå er det hans tur! Nå skal han dø!”. Min mor tok det jo spesielt tungt, siden min far døde av samme sykdom da han var 76.

- Mitt beste råd til andre er å være åpen. Ta kontakt med andre i samme situasjon. Å snakke om kreften er en del av behandlingen. Det hjelper å få vite at det går bra for mange.

- Jeg husker første gang jeg fortalte det til noen, på en jentekveld, dagen etter at vi hadde fått vite det selv. Det var tidlig på høsten og alle fortalte sine historier fra sommeren. Da det ble min tur begynte jeg å gråte. For hele verden hadde plutselig gått i stå. Og hver gang jeg fortalte det til noen nye var det både tungt å vanskelig å skulle si.

Gi en gave nå og hjelp oss å gjøre flere friske

- Benytt vedlagte giro.
- Gi en gave direkte på www.kreftforeningen.no

Husk at gaver til Kreftforeningen gir rett til skattefradrag.

Har du spørsmål om kreft?

Kreftlinjen
800 48 210

› SMS til 1980 merket Kreftlinjen
› eDialog 24 på www.kreftforeningen.no
› kreftlinjen@kreftforeningen.no
› FAQ / ofte stilte spørsmål

Tullins gate 2, 0166 Oslo
Postboks 4 Sentrum, 0101 Oslo
Telefon: 07877 Telefaks: 22 86 66 10
E-post: servicetorget@kreftforeningen.no
Internett: www.kreftforeningen.no
Kontonr. for gaver: 5005 05 11011

